

ת"פ 16130/08/14 - מדינת ישראל נגד יצחק קנפו

בתי המשפט

ת"פ 16130-08-14
13 ינואר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

יצחק קנפו ת.ז. 024805749

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - עמיאל קלייר

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - רוזנטל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון כתב אישום והגבלת התביעה בעתירתה לעונש, בכך שבתאריך 11.8.14, בשעת חצות, הגיע לבית המתלוננת סגל עדן, שהייתה בת זוגו בעבר ודרש כי תפתח את דלת ביתה, אך היא סירבה. בעקבות זאת איים עליה באומרו "את הולכת עם הזקן שמזיין אותך, אני אראה לך מה זה". בעקבות זאת הזעיקה משטרה ועוכב בתחנת המשטרה בקרית גת. שם איים על השוטר אהרון סטניסלבקי באומרו לו "אתה עוד אתה תראה מי אני, אני מסטול, אתה לא יכול לעשות לי כלום, חכה ותראה... מחר אני אראה, מפקד התחנה מכיר אותי, הוא כבר יטפל בך". כמו כן, לפני מקרה זה גרם נזק בזדון לזוגיות חלונות בדירת המתלוננת, בכך שלאחר שסירבה לפתוח לו את הדלת גרם נזק בזדון לשמשות שהתנפצו - עבירה של איום וגרם נזק בזדון.

הנאשם יליד 1970, לחובתו 2 הרשעות מסוג שונה, שבל"ר והחזקת סם לצריכה עצמית, בגינה דון בשנת 2012 לעונשים מרתיעים.

לא נתבקש ולא נתקבל תסקיר בעניינו, לכן לא ברורה מידת התמכרותו, אם בכלל, לאלכוהול ומה הרקע לביצוע העבירות ומה המסוכנות הנשקפת ממנו. לטענתו, לפני כחודשים הפסיק לשתות, אך לא במסגרת הליך טיפולי כלשהו.

עמוד 1

כמו כן טען שניתק כל קשר עם המתלוננת, וכיום לשניהם יש בני זוג אחרים.

התובעת הגבילה כאמור עתירתה לחודשיים עבודות שירות ואף נתקבלה חוות דעת ממנוה שמצאו כשיר לשאת עבודות במרכז הקליטה בקרית גת. בחוות הדעת צוין כי הוא בן 44, רווק, תושב קרית גת, ממזער מחומרת העבירות. אינו עובד בעבודה קבועה.

הסניגורית טוענת כי מדובר בעונש חמור מדי וכי יש להסתפק במאסר מותנה והתחייבות.

באשר לפיצוי לו עותרת התובעת, לדבריה, הנזק שנגרם לה הוא מינורי ולא מצדיק חיובי בפיצוי. הנאשם טוען שאין לו כסף לשלם פיצוי וכי היה שיכור שניפץ את החלונות.

באשר למתחם העונשי הראוי בגין עבירה של איום וגרם נזק בזדון:

בת.פ. 35576-11-12, **מדינת ישראל נ' שמעון יפרח**, תק-של, 2013 (4), עמ' 6, של מותב זה, שם ציינתי כי **הערך החברתי המוגן הוא הצורך להגן על שלום הציבור מגורמים אלימים בכלל, ולכשמדובר באיום על עובדי ציבור, יש צורך בהגנה על עובדי הציבור בפרט, כל זאת על מנת להקנות תחושת בטחון לעובד הציבור, המבצע תפקידו עבור הציבור ולמענו, אך מוצא עצמו, חדשות לבקרים, חשוף לתגובות קשות מצד אזרחים, כולל אלימות קשה, וכי לא בכדי המחוקק מצא לנכון להחמיר בעונשו של מי שמבצע עבירות כלפי שוטרים, אלא שהחמיר בעבירות של הכשלת שוטר ותקיפת שוטר.**

כב' השופט גו'בראן ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל**, ציין כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור, אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק.... טובת הציבור מחייבת כי הובטח להם שיוכלו למלא תפקידם ללא מורא וללא פחד.. מתוקפנים ומאיימים, ולכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל)... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ומעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד ידם ולתת עונשים מרתיעים..".

לאור האמור, מקובלת עלי האבחנה שעשתה התובעת בין איום "רגיל", דברים הנובעים מתוך רוגז בעידנא דריתחא, במהלך ויכוח או סכסוך, בין בני משפחה, או מחוצה לה, לבין איום שמטרתו להטיל אימה בליבו של עובד ציבור כבמקרה שבפני.

בת.פ. 29338-12-12 קרית גת, **מדינת ישראל נ' אריק בקר**, מיום 20.3.14, שניתן על ידי מותב זה, עולה מדיניות מותב זה ביחס לעבירות הנעברות כלפי שוטרים. לא אחת ביקרתי הסדרי טיעון מקלים, שאף כללו אי הרשעה, למרות שעמדת המחוקק הינה כי בגין עבירות אלה יש לגזור הדין לתקופת מאסר מינימום. ציינתי כי עמדתו זו של המחוקק עולה בקנה אחד עם תפיסת המשפט העברי את הפגיעה באנשי רשות, על פיה אף אם האדם שבו פגעו סולח לפוגעים, אין מוחלים על כבודו, ויש להעמידם לדין מפני שהם פוגעים לא רק באדם, אלא במלכות (במדינה) כולה. וראו מסכת כתובות יז', ע"א : "מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול". במסכת יומא כב', עא' : "**מפני מה נענש שאול?** מפני שמחל על כבודו, שנאמר (שמואל א', פרק י', פסוק כז') : **"ובני בליעל אמרו מה ישיענו זה, ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהיה כמחריש"**.

מחילה על פגיעה באנשי רשות נתפסת במקורות המשפט העברי כפגיעה באינטרס ציבורי מהותי, כך בספר דברים טז', פסוק יח' : "**שופטים ושוטרים תיתן לך בכל שעריך אשר ה' אלוקיך, נותן לך לשבתך**". כלומר, שוטרים כמו שופטים הם אבני יסוד באכיפת החוק וחיוניים כדי לאפשר לשלטון החוק למשול. המשטרה אמונה על הסדר הציבורי ומתבססת בעבודתה על אלמנט ההרתעה, אשר בלעדיו הייתה נוצרת אנדרלמוסיה ולא ניתן היה לבסס את שלטון החוק כמאמרו חז"ל "**אלמלא מורא של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו**". הפגיעה בשוטרי נתפסת כפגיעה לא רק באדם, אלא גם בשלטון, והאינטרס הציבורי מחייב לא לעבור לסדר היום בעבירה זו.

אף שעבירת האיום היא עוון, המחוקק קבע לצידה עונש מאסר של 3 שנים. בגין איום על עובד ציבור, הבא כדי להטיל חיתתו ולכפות רצונו של המאיים, בין בתגובה ליחס שאינו מקובל עליו, בין במטרה להשיג תנאים מועדפים, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר, כשהמתחם ינוע בין מספר חודשים לתקופה ארוכה יותר, וזאת בהתאם לזהות המאיים ומושא האיום, לאופי האיום ולתוכנו. ככל שהאיום מתייחס לבני משפחתו של עובד הציבור ולילדיו, כן יש להחמיר בעונשו.

באשר לעבירות האלימות הנעברות בתוך המשפחה, ובעיקר כלפי בת זוג, המתחם העונשי הראוי נובע מהצורך להגן על הערך החברתי המוגן הראשון במעלה, שלומה ובריאותה של בת הזוג והחלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם. אין להקל ראש בכך שהוא הגיע לדירתה ומשזו מנעה ממנו כניסה לדירה, מצא לנכון לנפץ את זוגיות החלונות ומאיים עליה כי יפגע בה.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, הנתון לחסדיו, מאיים עליו ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר רק אם נסיבות העבירה ברף התחתון, והנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ואם צריך, משתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם מדובר באיום בנסיבות חמורות, קיימת נזקקות טיפולית, אך הנאשם לא מכיר בכך ודוחה כל הצעה טיפולית, וקיימת אפשרות להסלמה באלימות, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר במי שבעת העבירה עברו היה נקי.

בנסיבות חמורות אף יותר, כשנלוות לאלימות המילולית ולאיומים, תקיפה הגורמת חבלות של ממש, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

בע"פ 2037/92 **יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל**, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה

ביטוי על ידי השתתפות עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, מיום 25.6.08, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. הנאשם צירף שני תיקים נוספים בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, הוטל עליו מאסר בפועל של שנה וכן מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪.

על פס"ד זה הוגש ערעור לבימ"ש מחוזי שנדחה, וצוין שגם לעניין העונש נשקלו שיקולים ראויים ואף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם.

לדברי כב' השופט ג'ובראן בנסיבות אלה לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

מהאמור אם כן עולה כי בגין עבירת איום הנעברת על ידי אדם שעברו נקי ואשר נסיבותיה אינן חמורות, המתחם העונשי נע בין אי הרשעה לעונש מרתיע. אולם, אם מדובר באלימות כלפי עובד ציבור וכלפי בת זוג, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר ולו לתקופה קצרה.

באשר לטענת הסניגורית כי מדובר בהפליה לרעה של הנאשם וכן בתיקים המתנהלים בפני שופט מוקד בהם יש עבירות של איום, אין התביעה עותרת לעונש מאסר בפועל - יצוין כי לא הוצגו בפני הסדרים ופסקי דין שכאלה וכן לא מדובר באיום, אלא באיום כלפי בת זוג וכלפי שוטר בנוסף לגרימת הנזק. אם עמדת התביעה אכן אמביוולנטית, מן הראוי שתפסיק לשדר במספר קולות, אך מותב זה הביע דעתו לא אחת באשר לעבירות הנעברות כלפי אנשי משטרה כמצוין לעיל.

אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, בעבודות שירות במרכז קליטה שושנה, קרית גת, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 24.2.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן

הורשע.

3. פיצוי למתלוננת בסך 750 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.3.15.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ה, 13/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה